

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central, judecător: D. Mîrzenco
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: V. Cotorobai, I. Țurcan, M. Anton

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Garant Prest”, prin
directorul Nicolae Chiriac și reprezentantul - avocatul Denis Grecu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Centrului Republican de
Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului către SRL „Garant
Prest” cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare, încasarea datoriei,
penalității, dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de SRL „Garant Prest” și menținută hotărârea din 13
mai 2016 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 14 decembrie 2015, Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor,
Veteranilor Muncii și Războiului s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată,
ulterior concretizată (f.d.43-44) către SRL „Garant Prest” prin care a solicitat:

- rezilierea contractului de vânzare-cumpărare,
- încasarea datoriei,
- încasarea penalității de întârziere,
- încasarea dobânzii de întârziere:
- compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 08 octombrie 2014, Centrul Republican
de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului, în calitate de
cumpărător beneficiar și SRL „Garant Prest”, în calitate de vânzător-prestator, în
persoana directorului Chiriac Nicolae, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare
nr. 28 de achiziționare a inventarului moale, înregistrat la Agenția Achiziții Publice
la 04.11.2014 cu nr. 1-7394/14 (f.d.7-12), potrivit căruia vânzătorul-prestator s-a
obligat să asigure cumpărătorul beneficiar cu inventar moale (scutece) în cantitate
de 762 bucăți, să livreze bunurile în termen de 5 zile lucrătoare de la data cererii,
iar cumpărătorul beneficiar s-a obligat să achite suma de 164294,84 de lei în
termen de 30 de zile după livrarea fiecărei partide.

Potrivit pct.2.1-2.3 din contractul sus indicat, bunurile se consideră livrate la data perfectării facturii fiscale și recepționării acesteia de către cumpărător.

Conform pct. 11.6, valabilitatea contractului s-a stabilit până la data 15 decembrie 2014.

Dat fiind faptul că avea nevoie urgentă de marfă, Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului a transferat integral plata pentru servicii anticipat livrării produselor, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.557 din 28 noiembrie 2014, potrivit căruia se atestă transferarea în contul vânzătorului prestator SRL „Garant Prest” a sumei de 164 294,82 de lei.

Deși contractul de achiziție a fost achitat integral, până la momentul actual, SRL „Garant Prest” nu și-a executat obligația contractuală de livrare a mărfii.

În vederea soluționării litigiului pe cale amabilă, de nenumărate ori verbal, iar la 01.09.2015, printr-o scrisoare s-a adresat către SRL „Garant Prest” solicitând livrarea mărfii, dar în afară de promisiuni și multiple motive de amânare nu a urmat nimic.

La 07.10.2015, directorului SRL „Garant Prest”, Chiriac Nicolae, i-a fost înaintată o cerere prealabilă, potrivit căreia, i s-a solicitat executarea prevederilor contractuale sau returnarea banilor transferați, dar în termenul de 30 de zile convenit de părți nu a fost oferit niciun răspuns.

Totodată, conform art. 734 Cod civil, părțile și-au rezervat prin contract dreptul la rezoluțiune, fiind încheiată în formă scrisă.

Conform art.735 Cod civil, o parte poate rezolvi contractul dacă există o neexecutare esențială din partea celeilalte părți.

Astfel, consideră legală și întemeiată survenirea clauzei de rezoluțiune, or, prevederile pct.8.2 lit. b), d) din contractul nr. 28 din 08 octombrie 2014 coroborat cu dispozițiile art. art. 572, 602, 617, 618, 733, 734, 735 sunt întrunite temeiurile de reziliere a acestuia.

Prin hotărârea din 13 mai 2016 a Judecătorei Strășeni, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului, fiind dispusă încasarea din contul SRL „Garant Prest” în beneficiul Centrului Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului, a sumei de 227 768,03 de lei: 164 294,84 de lei cu titlu de datorie, 8 214,74 de lei cu titlu de penalitate, 50 258,45 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d.51, 55-57, vol. I).

La 09 iunie 2016, SRL „Garant Prest” a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Strășeni din 13 mai 2016 (f. d. 54, vol. I).

Prin decizia din 25 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Garant Prest” și menținută hotărârea Judecătorei Strășeni din 13 mai 2016 (f. d. 82-87, vol. I).

Prin decizia din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de SRL „Garant Prest”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 și s-a remis cauza la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată (f. d. 134-142, vol. I).

Prin încheierea din 13 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a ridicat cauza de la examinare și s-a remis Judecătorei Strășeni, sediul Central în vederea

emiterii hotărârii suplimentare (f. d. 186-187, vol. I).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 24 octombrie 2017, s-a reziliat contractul nr. 28 din data de 08 octombrie 2014 privind vânzarea-cumpărarea de inventar moale, încheiat între Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului și SRL „Garant Prest” (f. d. 203-205, vol. I).

Prin decizia din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de SRL „Garant Prest”, s-a casat hotărârea suplimentară a Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 24 octombrie 2017, în baza căreia s-a reziliat contractul de vânzare-cumpărare nr.28 din 08 octombrie 2014, în rest hotărârea Judecătoriei Strășeni din 13 mai 2016 s-a menținut fără modificări.

Prin încheierea din 13 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SRL „Garant Prest” s-a considerat inadmisibil.

La 04 octombrie 2018, SRL „Garant Prest” a depus o cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018.

Prin încheierea din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de revizuire a SRL „Garant Prest”, s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, reținând cauza pentru judecarea apelului SRL „Garant Prest” conform regulilor generale.

La 29 ianuarie 2018, avocatul Denis Grecu, în interesele SRL „Garant Prest” a contestat cu apel suplimentar hotărârea Judecătoriei Strășeni și hotărârea suplimentară din 24 octombrie 2017.

Prin decizia din 06 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a încetat procedura de examinare a cererii de revizuire depusă de SRL „Garant Prest” împotriva încheierii din 13 iunie 2018.

Prin admiterea cererii de revizuire de către Curtea de Apel Chișinău s-a redeschis procedura de judecare a cauzei în ordine de apel.

Prin încheierea din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a încetat din oficiu procedura în apel, în temeiul art. 374 alin.(4) lit. a) Cod de procedură civilă, dat fiind faptul că cererea de apel înaintată de SRL „Garant Prest” împotriva hotărârii suplimentare din 24 octombrie 2017 a fost primită în procedură, fiind depusă în afara termenului legal, dar în pofida acestui fapt, nu a fost solicitată repunerea în termenul procedural omis.

Prin decizia din 26 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de SRL „Garant Prest” împotriva încheierii din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea încheierii enunțate.

Ca urmare a rejudecării cauzei după redeschiderea procedurii de apel, prin decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Garant Prest” și menținută hotărârea din 13 mai 2016 a Judecătoriei Strășeni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, conform art. 9 alin. (1) și (2) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le

revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.512 alin.(1-3) Cod Civil în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Prestația trebuie să fie posibilă, determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

Conform art.753 alin.(1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Potrivit prevederilor art.704 alin.(1) Cod civil, un contract este sinalagmatic dacă fiecare dintre părți se obligă reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Potrivit prevederilor art.572 Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform prevederilor art.602 alin.(2) Cod civil, neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul a considerat că concluzia instanței de fond este una corectă.

Astfel, prima instanță corect a stabilit că în prezenta cauză civilă raportul juridic este unul obligațional constituit între reclamantul intimat - Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului și apelanta pârâtă - SRL „Garant Prest” în calitatea acestora de cumpărător beneficiar și vânzător-prestator, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.28 de achiziționare a inventarului moale, înregistrat la Agenția Achiziții Publice la data de 04.11.2014 cu nr.1-7394/14 (f.d.7-12).

La 24.06.2019, SRL „Garant Prest”, prin directorul Nicolae Chiriac și reprezentantul - avocatul Denis Grecu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 18 aprilie 2019.

În motivarea recursului a indicat că, la judecarea cauzei, a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin îngrădirea accesului la o instanță competentă, cu atragerea în proces a persoanelor interesate, prin depășirea limitelor judecării apelului, modificarea arbitrării a obiectului acțiunii, prin aprecierea evident arbitrării a probelor, prin admiterea unor concluzii contradictorii, prin încălcarea dreptului la proprietate, prin încălcarea dreptului la o decizie motivată în partea încasării penalităților și dobânzilor de întârziere.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 18 aprilie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 09 iunie 2019 (f. d. 168). Astfel, se constată că societatea-recurentă s-a conformat

prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Garant Prest”, prin directorul Nicolae Chiriac și reprezentantul - avocatul Denis Grecu, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SRL „Garant Prest”, prin directorul Nicolae Chiriac și reprezentantul - avocatul Denis Grecu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului societății-recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în

apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea societății-recurente, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SRL „Garant Prest”, prin directorul Nicolae Chiriac și reprezentantul - avocatul Denis Grecu.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Garant Prest”, prin directorul Nicolae Chiriac și reprezentantul - avocatul Denis Grecu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Svetlana Filincova